

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קו.

עין משפט נר מצוה

ל א ב ג ד מו פ"ה
מהל' מ"ח ה' א סג
עשין יב ש"עש"י י"ד סי'
רמז סעף ב:

תורה אור השלם

1. ויאמר שמשון תמותו ביתה ואולת בגדיה תהרסה משלי יד א
2. הכמות ג' נשים בנותיה ואלת בגדיה
3. ויקצו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים גישי עדה קראי מועד אנשי עדה במדבר סו ב
4. וישמעו משה והפל על קציו במדבר סו ד
5. ויקראו למשה בפניהם לאתרו קודש יי'
6. וימשה יקח את האהל ויקח לו מחוץ לפתחה וידחק עם המזבח וקרא לו אהל מועד ויהיה כל שבש"י יצא אל אהל מועד אשר מחוץ לפתחה שמות לו ג
7. ויקם משה והלך אל דתן ואבירם וקבץ את אחיו וקצי ישראל:
8. וקרו לבני ישראל למען אשר לא יקרב אשר יד אשר לא מקרב אתו והוא יקרא אתו ויהיה כל שבש"י יצא אל אהל מועד אשר מחוץ לפתחה שמות לו ז
9. ויאמר יי' לו עוד הקבא נא ידך בחיך וקבא ידו בחיך ויצאה ודחת ידו מצרעת פשלה:
10. ויחזק אדניו צאן וקרב ומריא עם אבן החולה אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך:
11. מיו רבע ולחמי רשף וקטב מרירי וכן בהמות אשלה גם עם חמת חולי עפר:
12. ויבני איליבא נמואל ודתן ואבירם הוא דתן וקבא קראי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יי':
13. תהיה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יי' ויקדש בהם:
14. ויאמר משה בדת יי' לכם בערב קשר לאכל ולחם בבקר לשבע ואת תלתיכם אשר אתם מליגים עליו ונתנו מה לא עלינו תלתיכם פי על יי':
15. ויברר העם באליהם ובמשה לקח העליונו ממצרים למות במדבר פי אין לחם ואין מים ויפסנו קצה בלחם ויקלקל: במדבר כ א ה
16. יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעלי לך עתה:
17. ותפתח הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: דברים יא ו
19. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח בנות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנים: במדבר כו י
20. ואש יצאה מאת יי' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: במדבר טו לה
21. קמש ירח עמד ובלה לאור חצוק יתלכו לנגה ברכ חנניה: חבקוק ג יא
22. ואם בריאה יקרא יי' ופתחה הארץ ואת פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויהיו חיים שקלה ידעקם פי נאצו האנשים האלה את יי' במדבר טו ל
23. מה ישיקה הוא שיקה ומה שיעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: קהלת א ט
24. ובני קרח לא מתו: במדבר כו יא

מת: ולא קרת. ר"נ היו לזד קרח דכתיב חמשים ומאתים מתמות ואתה והסרן איש מתמתו [במדבר טו]: **מן הכלועים ומן השרופין היה.** שנסרפה נשמתו וגוף קיים ואח"כ נתגלגל עד מקום הצלועין ונבלע דכתיב צפרשת פנחס [סס טו] ונבלע אותם ואת קרח עמהם. ורבי יוחנן דאמר לא מן הצלועין ולא מן השרופין דריש ליה להאי ואת קרח לאחריזי ואת קרח צמות העדה זמגפה: וקרח צדייקו. ומדכתיב ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרם וקרח ממקריבי הקטרם הוה דכתיב חמשים ומאתים מתמות ואתה והסרן איש מתמתו. א"י ואת לרבות קרח עמהם: **שמש ירח עמד וזנב.** לעיל מיניה כתיב ותצקת ארץ צעטת צקיעת הארץ שנבלעו צקרקע שמש ירח עלו לאותו קרקע שמשו וזל ואמרו להקציה אם אי אמה עושה דין לנן עומס מקרח ועדתו: **לא נלא.** ונאיר לעולם: **צכודי לא מחיסם.** שהרי צלל יוס מלכי מוצר ומערב צעטת שמינין כמריהן צראשם משתחיים לחמה: **והאידינא לא נפקי עד דחמו להו.** שכן גזר עליהם המקום כן שמעתי. ל"א והאידינא לא נפקי מאחר שראו שהקפיד הקציה על שלא ימחו לצדודו עד דחמו להו לא נפקי שחשו לצדוד המקום על בני אדם משתחיים לשמש ירח: **אין כל הדש סהם השמש.** ואי גיהנם לא אצרי עד להוא פתחה הוה ליה **דש:** לקרוני פתחה שיקרב פתחה שג גיהנם ותפתח הארץ בנקום שה: **נעכל.** מלשון (ישעיה סו) עיר צלוה. התקין לכן הקציה מקום גזוה שלא העמיקו כל כך צגיהנם ולא ממו: **טייעא.** סומך ישמעאל: **זלועי.** מקום שנתבלעו לשם עדת קרח: **זועא.** ראה נקצ שממנו יאל עשן: **גצא.** גיזה: **אמשיה.** שרה אותה צמים. לטון (ברכות יד יז): **משי ידיה:** (ובל שלשים יוס. מחר לגיהנם ועולה לשם):

ספרה למויה. שערה וישבה על פתח הצית כל מי שהיה צל לקרוח רואה ראשה פרוע וחוזר: **מעשר.** ראשון דשקליתו אטון הכו מד מי לכהן: **דגיינו למויכו.** דכתיב (במדבר ח) והעבירו תער על [כל] צפרס ומשחק צכס כאליו אהם שוטים: **ככופסא.** רעי כמו צטולא דכופסא דאמרן לעיל (דף סג). כגלל הזה אהם חשודים צעיינו: **עינא ירב.** עין נתן צעעריכס כדי שלא יהא צכס צורה כמותו: **אמר לה.** קרח איהו נמי משה עלמו גלח כל שערו: **כיון דכולא רכוסא דידיה הוה.** אינו מושש אם גילח עלמו דקאמר לנפשיה תמות נפשי עם פלשתים אגוז שערי כמותם ומה לי בכך שהם מקיימין אפילו מה שאני מנולו לשחוק אגוז עכשו כמותם כדי להפיס דעתם: **ועוד דקאמר לכו.** עשו פתיל תכלת צד' כנפות הבגד ואי ס"ד תכלת משז מפני מה לא יאמר לעשות כל הבגד כולו תכלת: **אפיק גלימא דסלכנא.** קח לך צגדים של תכלת וכסיהו לכולו ממיצתך וכסה צה' צה"מ אהם וצרותן: **קנא לאספו.** אל (הסתר) [מסתרי] עם משה. קניו היינו התראה: **ונטה לו מחוץ למחנה.** יאל מחוץ למחנה שלא יחשדוהו **עוד:** **מלאן שאין מחויקין צמחוקס.** שמתח על צדודו והוא עלמו הלך לצטל מחלוקת: **חולק על רבו.** חולק על ישיבתו: **אשר הו על משה ועל אהרן צעדם קרח צהווס על ה'.** מעלה עליהם הכבוד כאלו היו חולקים כלפי שכינה: **מריבה.** תגר וקטטה לפטפט נגדו צדכרס: **מחרס.** אומר על רבו שוהג לו מדה כבושה ומדת אכזרית: **מחרסה.** מחפה עליו דכרס: **אקלידי.** מפתחות: **וקולפי.** מנעולים: **דגילוי.** כולם המפתחות והמנעולים של עור היו ופעפ"כ היו שלם מאות פרות טעונות. ל"א דגללה לנודך שקיס והמלוצפין וקיסין של עור היו: **לא מן הכלועין ולא מן השרופין.** אלא צמגפה

(א) בקרה כתיב בדיה תהרסנו (ב) ומו"ק יח: (ג) ויג' ויסוף (ד) וצרכות (ה) ע"ש (ו) פסחים קע. ע"ש (ז) [סס] (ח) ג' מאות לאו דוקא וכן כל שלם מאות בש"ס רש"ס פסחים קע. (ט) מדרס לט: ע"ש. (טו) לעיל קג: (טז) דכרס לט: (יז) מילה די. (יח) צ"ב עה.

מוסף רש"י

שאין מחויקין במחלוקת. שהיה משה מחוץ לחניהם להשלטם צדכרי שלם (במדבר טו ב). זה עושרו של קרח. שגל ידיו רוב ממונו נתגלה ונמרו מן העולם (רש"ס פסחים קט). ששמעמיד על רגליו. שמשמח לכו (רש"י סס). ג' מאות. לאו דוקא. וכן כל שלם מאות שבש"ס (רש"ס סס). וקולפי. מפתחות שקינן בלג"ז שצור"א (רש"י סס). דגלדי. של מלוצפין של עור שנושאים על סוסים ומזכרים וגמלים (סס) ופעפ"כ היה משוי ג' מאות פרות (רש"ס סס). אם בריאה גיהנם. אם תכלה סה לארץ משעת ימי ברלשית (במדבר טו ז). מקום נתבצר להם. לטון גזנה כמו (דברים ט) ונלוות צמיס (מילה די). בועי. צקיעס דכתיב (במדבר טו) ותצקת האדמה אשר וגו' (רש"ס סס) ב"ב נדו. קיטרא. עשן (סס). שקל גבבא דעמרא. לקח גית אמר וסלה צמיס איהרן. הונו גבבי אפי' שטרין צמיס (סס). אצית. הסכת ושמע (סס). דהוו קאמרי הכי. שהי ירדו מים שולח (סס).

17. ואשר עשה לדתן ולאבירם בני איליבא בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: דברים יא ו
19. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח בנות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנים: במדבר כו י
20. ואש יצאה מאת יי' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: במדבר טו לה
21. קמש ירח עמד ובלה לאור חצוק יתלכו לנגה ברכ חנניה: חבקוק ג יא
22. ואם בריאה יקרא יי' ופתחה הארץ ואת פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויהיו חיים שקלה ידעקם פי נאצו האנשים האלה את יי' במדבר טו ל
23. מה ישיקה הוא שיקה ומה שיעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש שקלה ידעקם פי נאצו האנשים האלה את יי' במדבר טו ל
24. ובני קרח לא מתו: במדבר כו יא